nieuws

"Stoppen als boer is een rouwproces"

nieuws

De voorbije jaren heeft Jezus van Malderen zich onder meer laten opmerken als actievoerder, knappe boer, wielrenner, zanger en auteur van dichtbundels. Minder bekend is dat Wilfried Verdoodt zijn melkveebedrijf na dertig jaar moet afbouwen om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen. Een jaar geleden kwam hij in contact met de vzw Boeren op een Kruispunt. "Mocht die organisatie drie jaar eerder bestaan hebben, dan had ik misschien mijn grond nog. Als boer in nood mag je niet wachten met hulp te vragen tot het kalf verdronken is", luidt zijn advies.

22 MEI 2008 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:03

De voorbije jaren heeft Jezus van Malderen zich onder meer laten opmerken als actievoerder, knappe boer, wielrenner, zanger en auteur van dichtbundels. Minder bekend is dat **Wilfried Verdoodt** (53) zijn melkveebedrijf na dertig jaar moet afbouwen om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen. Een jaar geleden kwam hij in contact met de vzw Boeren op een Kruispunt. "Als boer in nood mag je niet wachten met hulp te vragen tot het kalf verdronken is", luidt vandaag zijn advies.

Verdoodt kreeg de boerenstiel van huis uit mee. Zijn vader combineerde de melkveetak met groenteteelt. Verdoodt hielp in zijn vrije tijd, op het paard, mee met het ploegen, de bietenoogst of de inzaai. Op zijn 32ste nam hij de boerderij over. Na dertig jaar boeren ging het enkele jaren geleden mis.

Hoe zag uw landbouwbedrijf er op dat ogenblik uit? Het melkveebedrijf dat ik destijds overnam van mijn vader, had een melkquotum van 27.000 liter. Op het einde was dat 400.000 liter geworden. Daarnaast teelden we grove groenten zoals kolen, maar vooral prei.

Waar ging het mis? Het bedrijf was 55 hectare groot. Doordat meer dan vijftig procent in seizoenpacht was, ben ik op een bepaald ogenblik 30 hectare grond kwijtgeraakt. Dat had niet alleen een invloed op de teelten, maar ook op het houden van vee. Idealiter teelt een melkveehouder zijn eigen veevoeder. Omdat ik geen grond meer had, moest ik ruwvoeder aankopen. Financieel is dat weinig aanlokkelijk, waardoor ik de veestapel moest afbouwen.

Hoe ging het met de groenteteelten? Ook daar liep het mis aangezien de markt verzadigd is. Bovendien zijn er geen zware winters meer. Vroeger exporteerden we bij koude winters naar landen zoals Duitsland. Maar sinds de val van de Muur komen de groenten uit het voormalige Oost-Duitsland. Daar komt nog de concurrentieslag bij van de warenhuizen, waar de boer het slachtoffer van is.
Wanneer besloot u hulp te gaan zoeken? Mijn vrouw, die ondertussen zwaar ziek was geworden, zei dat het zo niet meer verder kon. Ik heb naar Boerenbond gebeld, en werd er doorverwezen naar de vzw Boeren op een kruispunt.
Hebben zij u kunnen helpen? Mocht de organisatie drie jaar eerder al bestaan hebben, dan had ik misschien mijn grond nog. De medewerkers van de vzw onderhandelen met de schuldeisers en kennen de juridische regels beter. Daarom raad ik andere boeren ook aan om vlug contact op te nemen en niet te wachten tot het kalf verdronken is.
Hoe moeten we ons de concrete hulp van de vzw voorstellen? Ze vragen eerst al je papieren op. Ja, je moet wel open kaart spelen. Dan gaan we gezamenlijk op zoek naar een oplossing. Verdergaan, stoppen of heroriënteren. Daarbij wordt rekening gehouden met wat je aankunt, hoeveel schulden je hebt of hoeveel grond je nog bezit. Het eerste contact dateert van februari 2007. Tegen de zomer van datzelfde jaar wisten we al dat ik iets anders moest gaan doen en me moest heroriënteren.
Wat is het plan? Mijn zoon, die ook bij mij in het bedrijf werkt, zal voltijds elders gaan werken en ik zal er ook een baantje bij zoeken. Mogelijk in de rundveesector, de verkoop van sperma. Maar ik blijf boeren. Het melkveebedrijf verdwijnt, maar we gaan verder met de teelt van granen, maïs en misschien ook wel koolzaad. Ook de kolenteelt gaat verder.
U heeft ook psychologische begeleiding gekregen? Kijk, ik ben een melkveehouder in hart en ziel. Het is emotioneel heel zwaar om daar afscheid van te nemen. Uiteindelijk gaat het om een rouwproces. Bovendien is mijn vrouw zwaar ziek geworden. Kapotgewerkt door het boeren zonder er iets voor in ruil te krijgen.
Dat maakt de liefde voor de boerenstiel er niet minder op? Ik ga als vrijwilliger werken bij de vzw om andere boeren bij te staan. En ik schrijf verder aan mijn gedichten. Boeren zijn kunstenaars, ze brengen elk jaar een nieuw beeld van het landschap. Vanuit de lucht gezien is het elk jaar anders geschilderd.(KS)

Bron: De Standaard

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada